617/01

Den 9. april 2001 blev i sag nr. 54.058:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Nørre Farimagsgade 64
Postboks 2240
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade på kæbe og tænder.

Klagerens advokat har i klagen af 14/9 200 til nævnet anført: "Min klient ..(klageren) var i marts måned 1996 ude for et fald i forbindelse med skiløb og fik herved et kraftigt slag på venstre side af kroppen, som især gik ud over min klients venstre arm. Min klient havde derudover smerter i øreregionen og hævelse af venstre kind i tiden efter uheldet. I løbet af efteråret samme år, mærkede min klient problemer med sit venstre kæbeled og blev i den forbindelse undersøgt af sin egen tandlæge i december 1996 uden, at der dog blev iværksat helbredende foranstaltninger. Tilstanden blev imidlertid forværret i januar 1997, idet min klient nu fik akutte kraftige smerter i venstre kæbeled og besvær med at bide sammen. Det var min klients opfattelse, efter at hun havde konsulteret specialister på området, at de konstaterede skader på hendes kæbe og kæbeled kunne henføres til skiuheldet mindre end et år tidligere. Min klient henvendte sig derfor til Østifterne Forsikring, i hvilken hun havde tegnet ulykkesforsikring med anmodning om forsikringsselskabets dækning af sine helbredelsesudgifter og eventuelt udbetaling af

mén-erstatning, såfremt fuld helbredelse ikke var muligt. Endvidere henvendte min klient sig med samme anmodning til forsikringsselskabet Skandia Lifeline AB, Sverige, i hvilken min klient også havde tegnet ulykkesforsikring gennem sin arbejdsgiver, SAS. Begge forsikringsselskaber afviste imidlertid, at der kunne være årsagssammenhæng mellem min klients skiuheld og den konstaterede kæbedefekt, idet det bemærkes, at forsikringsselskabernes sagkyndige bistand ikke selv havde haft lejlighed til at foretage en klinisk undersøgelse af min klient, men byggede deres vurdering af skaden på beskrivelsen fra min klients egen tandlæge og tandlægehøjskolen. Efter anmodning fra Skandia Lifeline AB, Sverige kontaktede min klient tandlæge A.V. … der efter en klinisk undersøgelse, den 17. januar 1999 afgav udtalelse i sagen. Denne udtalelse gav min klient fuld medhold i, at kæbedefekten mest sandsynligt kunne henføres til skiuheldet. Udtalelsen fra tandlæge A.V. blev forelagt såvel Skandia som Østifterne Forsikring. Uanset den fremkomne erklæring fra tandlæge V., afviste såvel Østifterne Forsikring som Skandia efter fornyet overvejelse og efter samråd med deres egen sagkyndige bistand, (som stadig ikke havde undersøgt min klient), at der var årsagssammenhæng mellem min klients skiuheld og den konstaterede kæbedefekt, hvorfor selskaberne afviste at udbetale min klient erstatning."

Selskabet har i skrivelse af 2/10 2000 til nævnet bl.a. anført: "Idet vi henviser til tandlægekonsulenternes erklæringer i sagen er det vor opfattelse, at klageren ikke har dokumenteret eller sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem ski-uheldet og den senere opståede skade i kæben. Såfremt skaden skulle være omfattet af ulykkesforsikringens dækning ville kravet være forældet i medfør af FAL § 29. Skaden blev konstateret i 1997, og klageren havde på dette tidspunkt kundskab om kravet, og om at det var forfaldent. Det fremgår således af klagerens tandlæges erklæring af 11. juni 1997, at der er foretaget endelig behandling i anledning af skaden. Kravet var derfor forældet ved udgangen af 1999, idet forældelsen ikke var afbrudt inden dette tidspunkt."

Heroverfor har klagerens advokat i skrivelse af 6/10 2000 anført: "For så vidt angår de afsluttende bemærkninger i skrivelsen fra Nykredit Østifterne Forsikring vedrørende kravets forældelse skal jeg bemærke, at kravet efter min opfattelse ikke blev forældet med udgangen af 1999 og derfor fortsat ikke er det. Det er således min opfattelse, at kravet først forfaldt i overensstemmelse med FAL § 24, ved skrivelse af 23.6.1999 fra

Østifterne Forsikring, idet man først på dette tidspunkt fra forsikringsselskabets side meddeler, at man er kommet til en endelig afgørelse og man henviser til ankemuligheder. Indtil dette tidspunkt har forsikringsselskabet meddelt, at man ville revurdere sin sag under henvisning til de fremkomne lægelige erklæringer. Vurderingen fra Østifterne Forsikrings side er sket ved såvel interne som eksterne lægekonsulenter. Subsidiært gøres det gældende, at kravet i hvert fald ikke er forfaldet før skrivelse af 16.1.1998 fra Østifterne Forsikring, og at forældelse derfor først er indtrådt med udgangen af år 2000."

Af klagerens anmeldelse til selskabet fremgår bl.a.: "Jeg var på pistevisning, hvor jeg faldt på et meget iset område. I faldet slog jeg venstre albue og kæbe. Umiddelbar skade viste sig ved en hævelse så stort som et hønseæg på venstre albue plus slag på kæbe."

Af røntgenundersøgelse af 3/3 1997 fremgår bl.a.: "Undersøgelsen er udført i anledning af pludseligt opstået bid i venstre molarregion."

Klagerens egen tandlæge har den 11/6 1997 afgivet følgende erklæring:
"

Ulykkestilfældets dato	Hvilken dato henvendte patienten sig 1. gang til Dem i forbindelse med ulykkestilfældet 3.2.97
Skadelidtes oplysning til Dem om skadens opståen Skaden sandsynligvis opstået ved traume i forb. med fald på ski 1 år før.	
Kan De konstatere, at der er foretaget akut behandling af anden tandlæge eller skadestue. Hvis ja - hvilken og af hvem ÷	

…
Det er min opfattelse, at problemet skyldes faldet på ski for 1 - 1½ år siden …"

Klagerens egen tandlæge har endvidere i skrivelse af 2/2 1998 anført: "Jeg beklager, hvis jeg har været årsag til manglende kommunikation, men som jeg meddelte Deres tandlægekonsulent sidste år, er det min opfattelse, at det akutte smertetilstand, jeg har diagnosticeret som en artritis, højst sandsynligt stammer fra faldet 11 måneder i forvejen. Det stemmer endog særdels godt med, at ..(klageren) havde ørepine og hævelse i

venstre kind de første måneder efter faldet. Det er bestemt min opfattelse, at et sådant traume godt kan udløse en artritis nogen tid senere."

Af udtalelse af 6/5 1998 fra Klinikken H. fremgår: "**Vurdering:** Det er ikke godtgjort, at ulykke umiddelbart førte til smerter i venstre øre og kæbeled med samtidig åbent bid. På baggrund af smertebillede og symptomer sammenholdt med rtg.beskrivelse samt ingen rapport om tidligere kæbeledsbesvær vurderes diagnosen til ARTRITIS ACUTA ARTICULARE TEMP. MAND. SIN. med en tentativ diagnose OSTEOMA CONDYLARIS MAND. SIN., der både kan fremvise lejlighedsvis åbent bid, let smerte og bevægelsesindskrænkning. Artritis er typisk en inflammatorisk tilstand forårsaget af systemisk påvirkning (eks. rheumatoid eller psoreatisk artritis). Traume med efterfølgende intern ruptur af capsula articulare kan forårsage artritislignende tilstande både klinisk og røntgentologisk med væske eller blodansamling i kæbeleddet. Dette sker i umiddelbart tilknytning til skaden med normalisering indenfor få uger. Artritis er ikke en senfølge (9 måneder efter skadedato opstår pt.s smerter i venstre øre) af et kæbeledstraume. *Det skønnes ikke, at den diagnosticerede tilstand i venstre kæbeled (artritis eller osteom) har forbindelse med ulykkestilfældet.*"

Af erklæring af 17/1 1999 fra samme klinik fremgår: "Skandia Forsikring har anmodet om undersøgelse af ovennævnte skadelidte med henblik på udfærdigelse af en speciallægeerklæring om skadelidtes tilstand med en besvarelse af følgende spørgsmål:

1. Er det overvejende sandsynligt, at osteomdannelsen på venstre caput er en følge af traumet et år tidligere.
2. Er det overvejende sandsynligt, at de symmetrisk øgede kæbeledspalter er en følge af traumet et år tidligere.
3. Er det overvejende sandsynligt, at det pludselige opståede åbne bid i venstre malarregion er en følge af traumet 11 måneder tidligere.
4. Er det overvejende sandsynligt, at den akutte smertetilstand er en følge af traumet 11 måneder tidligere.
5. Hvad er prognosen for de ovenstående forandringer.

… **Konklusion** Patienten er nu en 46-årig kvinde henvist af forsikringsselskabet til vurdering af om patientens kæbeledsproblemer er forårsaget af et ulykkestilfælde i marts 1996. Forsikringsselskabet ønsker besvarelse af ovenstående 5 spørgsmål. Underteg-

nede finder, at tilstanden er forårsaget af en intrakapsulær fratur i venstre kæbeled med en følgende knogletilvækst henover ledhovedet især på den mediale pol af ledhovedet. Netop en knogledannelse på den mediale pol bivirker en okklusionsændring med åbning af biddet i venstre side og kun kontakt i højre side i sammenbidsstillingen. Hele forløbet af tilstanden peger klart på denne årsag, og det udelukkes, at tilstanden er forårsaget af en tumordannelse (osteom), som tidligere fremsat. De 4 første spørgsmål kan kun bekræftes med et ja, idet tilstanden er opstået som følge af ulykkestilfældet. Med hensyn til spørgsmål 5 anser jeg, at tilstanden på nuværende tidspunkt er stationær med de klare symptomer, der forekommer som beskrevet ovenfor samt i journalen. Jeg mener, at prognosen for bedring/ophør af symptomerne ved den rette behandling er meget god."

Af klinikkens lægelige akter vedrørende klageren fremgår bl.a.: "**KONKLUSION** Patienten er nu en 46-årig kvinde henvist af forsikringsselskab til vurdering af om patientens kæbeledsproblemer er forårsaget af et ulykkestilfælde i marts 1996. Ved den klinisk-radiologiske undersøgelse stilles ovenstående diagnoser. Tilstanden er mest sandsynlig forårsaget af en intrakapsulær fratur i ve. kæbeled med en følgende knogletilvækst henover caput. Hele forløbet af tilstanden peger klart på denne årsag, selvom patienten ikke har bemærket et traume mod kæben ved ulykkestilfældet. Derimod var der en hævelse i venstre kind og smerter i ve. øreregion månederne efter ulykkestilfældet. De ossøse forhold har i de 1½ år, der er mellem kæbeledsrøntgenoptagelserne, været stationær og af den grund kan en tumordannelse (osteom) i venstre kæbeled udelukkes."

Af tandlægeerklæring af 24/5 1999 fremgår: "Tandlæge V. skriver i journalens konklusion, at tilstanden 'er mest sandsynligt årsager af en intrakapsulær fraktur (knoglebrud) i venstre kæbeled…'. Dette er rent gætteri, idet det ikke er det mindste i sygehistorien, der tyder på knoglebrud i underkæben. *Man må forlange, at en konklusion i en erklæring er baseret på de foreliggende kendsgerninger, ikke formodninger og gætteri.* Rent fagligt hænger det heller ikke sammen. Fraktur (et knoglebrud) i kæbeledsregionen ville have medført øjeblikkelige og svære smerter med funktionsindskrænkning umiddelbart efter traumet, og det ville med stor sandsynlighed have ført ..(klageren) til skadestue og professionel diagnostik og behandling inden for få timer. Et sådant forløb rummer sagen ikke! Vi kan ikke acceptere, at den faglige begrundelse for at antage forbindelse med

traumet og funktionsforstyrrelse er funderet i fantasi og gætteri uden hold i litteratur eller virkelighed. På baggrund af ovennævnte og på baggrund af den bestående erfaring i behandling af kæbeledstraumer og følgetilstande mener jeg ikke, at ..(klagerens) kæbeledslidelse kan anses for et traumefølge. Der er mig bekendt ingen litteraturangivelser herfor. Traumefølger er karakteriseret ved en akut overbelastning med svære symptomer, hvoraf nogle ikke forsvinder. ..(Klagerens) sygehistorie genfindes i litteraturen om kæbeleddets funktionsforstyrrelser."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**2 Hvilke skader er dækket** 2.1 Direkte følger af ulykkestilfælde …"

Nævnet udtaler:
Den i givet fald dækningsberettigende skade er sket i marts 1996, og klageren rettede i alt fald inden udgangen af 1998 henvendelse til selskabet, der derefter indledte realitetsdrøftelser om sagen med klageren. Under disse omstændigheder kan selskabet ikke få medhold i, at klagerens eventuelle krav er bortfaldet ved forældelse. Nævnet finder i øvrigt, at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse, som ikke kan ske for nævnet, men som i givet fald må foretages for domstolene. Efter § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Jørgen Nørgaard